

КРЫМСКИЙ НАУЧНЫЙ ЦЕНТР
ИНСТИТУТ БИОЛОГИИ ЮЖНЫХ МОРЕЙ ИМ. А.О. КОВАЛЕВСКОГО
КАРАДАГСКИЙ ПРИРОДНЫЙ ЗАПОВЕДНИК
ТАВРИЧЕСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ИМ. В.И. ВЕРНАДСКОГО
ИНСТИТУТ ЭВОЛЮЦИОННОЙ ЭКОЛОГИИ НАН УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ ЗООЛОГИИ ИМ. И.И. ШМАЛЬГАУЗЕНА НАН УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЯ И ЭКОЛОГИИ НАН УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ БОТАНИКИ ИМ. Н.Г. ХОЛОДНОГО НАН УКРАИНЫ
ИНСТИТУТ ГЕОЛОГИЧЕСКИХ НАУК НАН УКРАИНЫ
ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ НАУЧНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ
«СЕВЕРО-КАВКАЗСКИЙ ЗОНАЛЬНЫЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ
ИНСТИТУТ САДОВОДСТВА И ВИНОГРАДАРСТВА»
ФЕДЕРАЛЬНОГО АГЕНТСТВА НАУЧНЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ
ФЕДЕРАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВЕННОЕ БЮДЖЕТНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ
«ВСЕРОССИЙСКИЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ИНСТИТУТ
ОХРАНЫ ПРИРОДЫ»

МАТЕРИАЛЫ

III Международной научно-практической конференции
«БИОРАЗНООБРАЗИЕ И УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ»

*г. Симферополь, Крым
15-19 сентября 2014 года*

*(к 100-летию Карадагской научной станции им. Т.И. Вяземского,
80-летию географического факультета
Таврического национального университета имени В.И. Вернадского)*

Симферополь 2014

УДК 502.743;502.753;502.37;574.472;574.474

Биоразнообразие и устойчивое развитие: Материалы докладов III Международной научно-практической конференции (Симферополь, 15-19 сентября 2014 г.). - Симферополь, 2014. - 402с.

В сборнике опубликованы доклады, представленные на III Международной научно-практической конференции «Биоразнообразие и устойчивое развитие». Материалы охватывают широкий круг вопросов, касающихся интеграции и координации междисциплинарных усилий ученых разных стран в исследованиях биологического и ландшафтного разнообразия как основы устойчивого развития государства и общества.

Главный редактор: Багров Н.В., академик НАН Украины.

Редакционная коллегия: Бурда Р.И. - д.б.н.; Воскобойников Г.М. - д.б.н.; Довгаль И.В. - д.б.н.; Драгавцева И. А. - д.с.-х.н.; Ена А.В. - д.б.н.; Захаренко Г.С. - д.б.н.; Мильчакова Н. А. - к.б.н.; Морозова А. Л. - к.б.н.; Репецкая А. И. - к.б.н.

Материалы публикуются в авторской редакции, с сохранением авторских особенностей стилистики, библиографического описания

Авторы докладов несут полную ответственность за научные данные, их интерпретацию и цитаты.

© Крымский научный центр, 2014

© Авторы докладов, 2014

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Александров Б. Г., Березовська Р. Л.</i> ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН НА ПЛАНКТОННІ ОРГАНІЗМИ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНОЇ ЧАСТИНИ ЧОРНОГО МОРЯ	17
<i>Александров В.В.</i> ПЕРСПЕКТИВЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КЛАССИФИКАЦИИ МЕСТООБИТАНИЙ ДЛЯ ОЦЕНКИ ВИДОВОГО РАЗНООБРАЗИЯ МОРСКИХ ЭКОСИСТЕМ (ОБЗОР)	18
<i>Алехин А.А., Орлова Т.Г., Алехина Н.Н.</i> ИНТРОДУКЦИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ РОДА <i>MISCANTHUS ANDERSSON</i> В БОТАНИЧЕСКИЙ САД ХАРЬКОВСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО УНИВЕРСИТЕТА ИМЕНИ В. Н. КАРАЗИНА	20
<i>Амеличев Г.Н., Епихин Д.В., Прокопов Г.А.</i> К СОЗДАНИЮ ГЕОЛОГИЧЕСКОГО ЗАКАЗНИКА МЕСТНОГО ЗНАЧЕНИЯ «УРОЧИЩЕ АУНЛАР» (ЮГО-ВОСТОЧНЫЙ КРЫМ)	21
<i>Антонец Н.В., Товпинец Н.Н., Ярыш В.Л.</i> АННОТИРОВАННЫЙ СПИСОК МЛЕКОПИТАЮЩИХ КАРАДАГСКОГО ПРИРОДНОГО ЗАПОВЕДНИКА (ПО РЕЗУЛЬТАТАМ РАБОТЫ 2000-2013 гг.)	23
<i>Афонина Е. Ю., Ташлыкова Н. А.</i> К ИССЛЕДОВАНИЮ ВОДОРосЛЕЙ И БЕСПОЗВОНОЧНЫХ ГАЛИТОВЫХ ОЗЁР БОРЗИНСКОЙ ГРУППЫ (ЗАБАЙКАЛЬСКИЙ КРАЙ)	25
<i>Базров Н.В.</i> РОЛЬ АКАДЕМИЧЕСКОЙ И ВУЗОВСКОЙ НАУКИ КРЫМА В СОХРАНЕНИИ ПРИРОДНОГО И ЛАНДШАФТНОГО РАЗНООБРАЗИЯ (2012-2013 гг.)	27
<i>Баскевич М.И., Опарин М.Л.</i> ГЕНЕТИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ МЫШОВОК ГРУППЫ <i>SUBTILIS</i> НА ТЕРРИТОРИИ САРАТОВСКОГО ПРАВОБЕРЕЖЬЯ	31
<i>Белявская Л.А., Козырицкая В.Е., Матюша Т.В., Иутинская Г.А.</i> РОЛЬ ПОЧВЕННЫХ АКТИНОМИЦЕТОВ В ОБЕСПЕЧЕНИИ УСТОЙЧИВОГО ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ АГРОЭКОСИСТЕМ	33
<i>Беляева О.И., Чечина О.Н.</i> НАБЛЮДЕНИЯ ЗА ДЕЛЬФИНАМИ В КАЗАЧЬЕЙ БУХТЕ (ЧЕРНОЕ МОРЕ) В 2013 г.	34
<i>Бескаравайный М.М.</i> СОСТАВ, РАСПРЕДЕЛЕНИЕ И ДИНАМИКА ГНЕЗДОВОЙ ОРНИТОФАУНЫ ПРЕДГОРИЙ КРЫМА	36
<i>Бобров В. В.</i> ЧУЖЕРОДНЫЕ ВИДЫ МЛЕКОПИТАЮЩИХ В БИОСФЕРНЫХ ЗАПОВЕДНИКАХ ЕВРОПЕЙСКОЙ ТЕРРИТОРИИ РОССИИ	37
<i>Болтачев А.Р., Карнова Е.П.</i> РАЗНООБРАЗИЕ МОРСКОЙ ИХТИОФАУНЫ КРЫМСКОГО ПОЛУОСТРОВА	39
<i>Бондаренко А. С.</i> РАЗНООБРАЗИЕ ТАКСОЦЕНА ПОЛИХЕТ ВЕРХНЕЙ СУБЛИТОРАЛИ ОДЕССКОГО МОРСКОГО РЕГИОНА (ЧЁРНОЕ МОРЕ)	41
<i>Бондарец Д.С., Даценко Л.М.</i> ЛАНДШАФТИ М. МЕЛІТОПОЛЬ І МЕЛІТОПОЛЬСЬКОГО РАЙОНУ	43
<i>Борейко В.Е.</i> СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ РЕЖИМА ПРИРОДНЫХ ЗАПОВЕДНИКОВ КАК НЕОБХОДИМАЯ МЕРА ОХРАНЫ БИОЛОГИЧЕСКОГО РАЗНООБРАЗИЯ	44

<i>Дидух Я.П.</i> КАРАДАГ КАК МОДЕЛЬНЫЙ ПОЛИГОН ЭКОЛОГО-БОТАНИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ ГОРНОГО КРЫМА	108
<i>Довгаль И.В.</i> ЩУПАЛЬЦЕВЫЕ ИНФУЗОРИИ (CILIOPHORA, SUCTOREA) – СТАНОВЛЕНИЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО И МОРФОЛОГИЧЕСКОГО РАЗНООБРАЗИЯ	109
<i>Долгин М.М.</i> ВИДОВОЕ РАЗНООБРАЗИЕ И ТАКСОНОМИЧЕСКАЯ СТРУКТУРА ФАУНЫ ЛИСТОЕДОВ (COLEOPTERA, CHRYSOMELIDAE) РАЗЛИЧНЫХ ЛАНДШАФТНЫХ ПОДЗОН ЕВРОПЕЙСКОГО СЕВЕРО-ВОСТОКА РОССИИ	110
<i>Дорошенко Ю.В.</i> НЕКОТОРЫЕ РОСТОВЫЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ МАССОВЫХ ВИДОВ ДРОЖЖЕЙ ПЕРИФИТОНА	112
<i>Драгавцева И.А., Ефимова И.Л., Савин И.Ю., Мироненко Н.Я., Доможирова В.В.</i> ОЦЕНКА И ПРОГНОЗ СООТВЕТСТВИЯ БИОЛОГИЧЕСКОГО И ПРИРОДНОГО РАЗНООБРАЗИЯ ДЛЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ПЛОДОВЫХ КУЛЬТУР В УСЛОВИЯХ КРАСНОДАРСКОГО КРАЯ	113
<i>Дудка І.О., Аніщенко І.М.</i> ЧАСТОТА ТРАПЛЯННЯ МІКСОМІЦЕТІВ У ЛІСОВИХ ФІТОЦЕНОЗАХ ДЕЯКИХ ОБ'ЄКТІВ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ	115
<i>Дишко В.А., Усцький І.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ БІОХІМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НАСАДЖЕННЯ СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ (PINUS SULVESTRIS L.) УРАЖЕНОГО КОРЕНЕВОЮ ГУБКОЮ	118
<i>Евстигнеева И.К., Танковская И.Н.</i> МАКРОВОДОРОСЛИ ТВЕРДЫХ СУБСТРАТОВ ПРИБРЕЖЬЯ ФЕОДОСИЙСКОГО ЗАЛИВА: ЭКОЛОГО-ТАКСОНОМИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ, ФИТОМАССА, ПРОСТРАНСТВЕН- НАЯ ДИНАМИКА	120
<i>Емец В.М.</i> ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ ЭПИГЕОБИОНТНОЙ МЕЗОФАУНЫ В РАЗРУШЕННОМ ПОЖАРОМ СОСНЯКЕ НА ТЕРРИТОРИИ ВОРОНЕЖСКОГО ЗАПОВЕДНИКА	121
<i>Ена А.В.</i> ПРИРОДНАЯ ФЛОРА КРЫМА. SUPPLEMENTUM I.	123
<i>Ергина Е.И, Мирошниченко И.А.</i> КОНЦЕПЦИЯ СОЗДАНИЯ КРАСНОЙ КНИГИ ПОЧВ КРЫМА	124
<i>Жаворонкова А. М.</i> ХАРАКТЕРИСТИКА АЛЛОМЕТРИЧЕСКОГО РОСТА ДВУСТВОРЧАТОГО МОЛЛЮСКА АНАДАРЫ (<i>ANADARA INAEQUIVALVIS</i> , BRUGUIÈRE, 1789) КЕРЧЕНСКОГО ПРОЛИВА	126
<i>Зав'ялова Т.В.</i> ЛИШАЙНИКИ ПАМ'ЯТКИ САДОВО-ПАРКОВОГО МИСТЕЦТВА «ЕЛІТА»	128
<i>Загороднюк Н.В</i> МОХООБРАЗНЫЕ В ЭКОТОПАХ ПЕТРОФИТНЫХ СТЕПЕЙ РАВНИННО-СТЕПНОГО КРЫМА	130
<i>Золотарев В.Н.</i> ТАНАТОЦЕНОЗЫ БЕРЕГОВЫХ ОТЛОЖЕНИЙ КАК ПОКАЗАТЕЛИ СТРУКТУРНЫХ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫХ ХАРАКТЕРИСТИК МОЛЛЮСКОВ	131
<i>Иванович Г.В.</i> ОСОБЕННОСТИ РАСПРЕДЕЛЕНИЯ ОРГАНИЧЕСКОГО ВЕЩЕСТВА И ХЛОРОФИЛЛА "А" В ЗОНЕ ШТОРМОВОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ В ОДЕССКОМ РЕГИОНЕ	133

279	<i>Руденко А.Г., Шульга С.Н.</i> ПРО НЕОБХІДНІСТЬ РОЗШИРЕННЯ ТЕРИТОРІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ДЖАРИЛГАЦЬКИЙ» ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРИЗНОМАНІТТЯ ПРИБЕРЕЖНО-ОСТРІВНОЇ ТА МОРСЬКОЇ ЕКОСИСТЕМ	311
280	<i>Рыжик И.В., Вильнет А.А.</i> МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ ФОРМЫ И ГИБРИДЫ ФУКУСОВЫХ ВОДОРΟΣЛЕЙ МУРМАНСКОГО ПОБЕРЕЖЬЯ БАРЕНЦЕВА МОРЯ	313
282	<i>Рябинина З.Н., Маханова Г.С., Маханова Р.С.</i> КОНЦЕПЦИЯ ОПТИМИЗАЦИИ СТЕПНОГО ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЯ	315
284	<i>Салогуб Р. В., Кобець О. В., Васильсва О. О.</i> ЗАКОНОМІРНІСТІ РОСТУ І ПРОДУКТИВНОСТІ СОСНОВИХ ДЕРЕВОСТАНІВ В УМОВАХ БАЙРАЧНОГО СТЕПУ	316
286	<i>Сапун Т.О.</i> ТЕКТОНІКА, ГЕОЛОГІЯ МОЛОЧНОГО І УТЛЮКСКОГО ЛИМАНІВ ТА ПРИЛЕГЛОЇ ТЕРИТОРІЇ	318
288	<i>Саркина И.С., Беляева О.И.</i> РЕЗУЛЬТАТЫ ИНВЕНТАРИЗАЦИИ МАКРОМИЦЕТОВ В ЗАКАЗНИКЕ «БУХТА КАЗАЧЬЯ» (2010-2013 гг.)	319
290	<i>Сергеев М.Е.</i> К ИЗУЧЕНИЮ ЖУКОВ-ЛИСТОЕДОВ (COLEOPTERA, CHRYSOMELIDAE) ДОНЕЦКОГО КРЯЖА	321
291	<i>Сергеева Н.Г., Колесникова Е.А., Латушкин А.А., Чепыженко А.А.</i> РАЗНООБРАЗИЕ МЕЙОБЕНТОСА РЫХЛЫХ ГРУНТОВ ОЗЕРА СИВАШ	323
293	<i>Силаева А.А., Протасов А.А., Дьяченко Т.Н., Морозовская И.А.</i> КОНТУРНЫЕ ГРУППИРОВКИ В ВОДОЕМЕ-ОХЛАДИТЕЛЕ ЧЕРНОБЫЛЬСКОЙ АЭС И НЕКОТОРЫЕ ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ЕГО РЕКОНСТРУКЦИИ	325
294	<i>Синегуб И.А., Воробьева Л.В.</i> ЗООБЕНТОС НЕКОТОРЫХ БИОЦЕНОЗОВ ОДЕССКОГО МОРСКОГО РЕГИОНА ЧЕРНОГО МОРЯ	327
296	<i>Скрипник И.А.</i> К ВОПРОСУ ОБ ЭКОСИСТЕМНОМ УПРАВЛЕНИИ ООПТ В ЛЕСАХ СЕВЕРО-ЗАПАДНОГО КАВКАЗА	329
298	<i>Скрипник И.И.</i> МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО ГОСУДАРСТВ В СФЕРЕ СОХРАНЕНИЯ БИОРАЗНООБРАЗИЯ НА ТРАНСГРАНИЧНЫХ ТЕРРИТОРИЯХ	330
300	<i>Скрипник М.Я.</i> ГОЛОВНІ ОСЕРЕДКИ ПОШИРЕННЯ РАРИТЕТНИХ ВИДІВ САПРОКСИЛЬНИХ ТВЕРДОКРИЛИХ (INSECTA, COLEOPTERA) В УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТАХ	332
302	<i>Смирнов В.О., Крайнюк Е.С.</i> РЛП «НАУЧНЫЙ» – НОВЫЙ ОБЪЕКТ ПЗФ КРЫМА	334
304	<i>Соколов Е.В.</i> ПОДХОДЫ К ОЦЕНКЕ ХОЗЯЙСТВЕННОЙ ПРЕОБРАЗОВАННОСТИ ВОДОСБОРНОГО БАСЕЙНА ЛИМАНОВ СЕВЕРО-ЗАПАДНОГО ПРИЧЕРНОМОРЬЯ	335
306	<i>Соломонова Е.С.</i> СЕЗОННАЯ ДИНАМИКА ФИЗИОЛОГИЧЕСКИ АКТИВНЫХ КЛЕТОК В ПРИРОДНОМ СООБЩЕСТВЕ ФИТОПЛАНКТОНА ЧЕРНОГО МОРЯ	337
309	<i>Стадниченко С.В.</i> РАСПРЕДЕЛЕНИЕ МАКРОЗООБЕНТОСА В ВЕРХНИХ ГОРИЗОНТАХ ПРИБРЕЖНОЙ ЗОНЫ ОДЕССКОГО РЕГИОНА ЧЕРНОГО МОРЯ	339

ТЕКТОНІКА, ГЕОЛОГІЯ МОЛОЧНОГО І УТЛЮКСЬКОГО ЛИМАНІВ ТА ПРИЛЕГЛОЇ
ТЕРИТОРІЇ

Сапун Т.О.

Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Б. Хмельницького, м. Мелітополь

Виникнення та розміщення Молочного і Утлюкського лиманів в межах Північно-Західного Приазов'я обумовило їх геологічний розвиток, геоекологічний стан. Прогнозування подальшого існування лиманів Приазовської групи (Молочного і Утлюкського) в значній мірі залежить від багатьох факторів та знань, але особливе місце серед них належить дослідженням та наявності фактичного матеріалу з тектоніки, геології, історії геологічного розвитку, геоморфології території. Метою наших досліджень є узагальнення наукових та фондових матеріалів з тектонічної будови, вивчення геологічної будови, встановлення етапів історії геологічного розвитку Молочного та Утлюкського лиманів, дослідження та опис геоморфологічних особливостей берегової смуги лиманів.

Лимани Приазовської групи розташовані на півдні Східно-Європейської платформи в межах Причорноморської западини. Формування досліджуваної території відбувалося під впливом тектонічних рухів земної кори починаючи з архею, протерозою; герцинська та кіммерійська епохи складчастості також зіграли значну роль у формуванні сучасного геотектонічного плану як всього Північно-Західного Приазов'я, так і території розміщення лиманів [3, 4].

Північно-Західне Приазов'я характеризується блоковою структурою кристалічного фундаменту, чіткою послідовністю накопичення осадового чохла, закономірним зв'язком тектонічної будови блокового фундаменту з процесами накопичення тиригенного, біогенного та хемогенного матеріалу, системою чергувань різнонаправлених неотектонічних рухів.

Тектоніка Північно-Західного Приазов'я представлена рядом масивних геоструктур [1]:

1). Північна зона Причорноморської западини – знаходиться в межах Східно-Європейської платформи і являється південним схилом Українського кристалічного щита; характеризується моноклінальним заляганням порід, що східцями занурюються в південному напрямі; товща осадових порід Північно-Західного Приазов'я представлена комплексом крейдових, палеогенових та неогенових відкладів.

2). Зона Причорноморських прогинів – Північно-Кримський та Північно-Азовський – простягаються в західно-східному напрямку у вигляді системи нешироких грабенів; прогини знаходяться в зоні взаємодії Скіфської плити та Східно-Європейської платформи, що просліджується по великому субширотному глибинному розлому. Північно-Азовський прогин – вузька смуга в північній частині Азовського моря; межує на півночі с Приазовським блоком УКЩ, на сході системою розломів зчлїнюється з Єйським прогином; південною межею прогину є Головний Азовський розлом. Складчасті споруди Північно-Азовського прогину перекриті товщею порід нижньої крейди, на яких залягають відклади верхнього мезозою та кайнозою.

3). Зона Причорноморських піднять – Центральнокримське, Середньоазовське (Азовський вал), Каневсько-Березанське. Осадовий чохол Азовського вала складений породами крейдового, палеогенового та неоген-антропогенового віку.

У тектонічному розвитку Північно-Західного Приазов'я головне місце належить розломам, що сформували будову великих геотектур, а також визначили їх форму та розмір. Система розломів досліджуваної території представлена глибинними і дочірніми розломами, що різняться за глибиною проникнення у кристалічний фундамент та осадовий чохол. Утворення системи розломів розпочалося в різні геологічні епохи, пов'язане з різнонаправленими тектонічними рухами земної кори, тому простягання розломів в акваторії Азовського моря субмеридіональне та субширотне, на континенті – близьке до меридіонального та широтного [2].

Глибинні розломи субмеридіонального простягання (з заходу на схід: Мелітопольсько-Нижньогірський, Корсаксько-Феодосійський, Ждановсько-Керченський, Кальміус-Джигинський) мають допротерозойський вік, чітко проявляються в давній структурі УКЩ, не втратили тектонічну активність й в пізні тектонічні епохи. Субширотні розломи (з півночі на південь: Приазовський, Головний Азовський, Радянсько-Ачуєвський) виникли наприкінці палеозою – початку мезозою, зберегли тектонічну активність до четвертинного часу.

Широтними розломами є Конський (лінія вододілу басейнів річок Азовського моря та р. Дніпро), Мелітопольський (контролює пліоценовий басейн); Радивонівський (контролює

розповсюдження морських апт-альбських і сеноман-туронських відкладів, проходить через сс. Новоданилівку, Радіонівку, Матренівку, Приморський Посад).

Найбільшими меридіональними глибинними розломами є Азово-Павлоградська зона, в межах якої розповсюджені крейдові, палеогенові, неогенові відклади. Зона включає Молочанський і Білозерсько-Утлюкський розломи, які контролюють процеси горстоутворення. Молочанський розлом оточує Молочанський грабен; утворення давньчетвертичної тераси р. Молочна пов'язане з лінією локальних порушень в Молочанському грабені. Молочанський розлом розміщується південніше м. Мелітополь і простягається на південний захід до с. Радивонівка.

Білозерсько-Утлюкський розлом проявляється у вигляді крутого уступа на поверхні докембрія і опускається на захід від 1000 м до 1200 м. Південіше вздовж р. Великий Утлюк і Утлюкського лимана простежується глибокий меридіональний рів – Утлюкський грабен, дно якого має абсолютну висоту 1600 м, висота бортів на сході 1000-1200 м, на заході – 1300-1400 м.

Система розломів Північно-Західного Приазов'я тісно пов'язана з гідрографічною сіткою, що практично повністю була сформована в неогені; приуроченість річкової мережі до ліній тектонічних порушень визначили особливості геологічної будови річкових долин, терас, лиманів.

Таким чином, докембрійський фундамент розбитий перехрещеними між собою меридіальними і широтними розломами на ряд великих, глибоко опущених блоків, що переміщені один відносно одного на 150-600 м.

Для мезо-кайнозойського структурного яруса характерно достатньо полого моноклінальне залягання з нахилом на південний захід і збільшення потужностей окремих стратиграфічних одиниць в цьому ж напрямку. Для крейдових відкладів характерна обтікаюча структура, що слабо виражена на її поверхні. В більш молодих відкладах це явище практично не проявляється. Кімерійські і куяльницькі відклади залягають майже горизонтально і практично не змінюють своєї потужності [1, 2].

Список джерел

1. Геология Азовского моря / [Шнюков Е.Ф., Орловский Р.Н., Усенко В.П. и др.]; отв. ред. Е.Ф. Шнюков. – К.: Наукова думка, 1974. – 247 с.
2. Збірник робіт комплексної експедиції АН УРСР по дослідженню Молочного лиману. – К.-М.: Вид-во Академії наук УРСР, 1946. – 109 с.
3. Лиманы Северного Причерноморья / [Полищук В.С., Замбриборщ Ф.С., Тимченко В.М. и др.]; отв. ред. О.Г. Миронов; АН УССР. Ин-т гидробиологии. – К.: Наукова думка, 1990. – 204 с.
4. Шуйский Ю.Д. Природа Причерноморских лиманов: [монография] / Ю.Д. Шуйский, Г.В. Выхованец. – Одесса: Астропринт, 2011. – 276 с.

УДК 582.284 (477.75)

РЕЗУЛЬТАТЫ ИНВЕНТАРИЗАЦИИ МАКРОМИЦЕТОВ В ЗАКАЗНИКЕ «БУХТА КАЗАЧЬЯ» (2010-2013)

Саркина И.С.¹, Беляева О.И.²

¹ *Никитский ботанический сад – Национальный научный центр, Никита,*

² *Научно-исследовательский центр Вооруженных Сил Украины «Государственный океанариум»,
г. Севастополь*

Общезоологический заказник общегосударственного значения «Бухта Казачья» (далее ЗБК) расположен на западном берегу одноименной бухты, входящей в систему бухт г. Севастополя. Растительность заказника разнообразна, доминируют степные сообщества. В настоящее время территория общей площадью 23,2 га разделена на природные (степные и прибрежные сообщества) и хозяйственно-парковые зоны (Багрикова и др., 2013). Данные о макромицетах заказника и г. Севастополя в целом ограничены одной публикацией (Саркина, Беляева, 2013).

Инвентаризация макромицетов в ЗБК проводится с 2010 г., причем наиболее результативным, в силу благоприятных гидротермических условий, был 2013 г. К настоящему времени для ЗБК известно 47 видов, преобладают представители Agaricaceae (12), Coprinaceae (6) и Bolbitiaceae (5), среди родов – *Agaricus* (6), по экологическому статусу – гумусовые сапротрофы (26) и ксилотрофы (10); симбиотрофы локализованы в местах посадок сосны (8). Превалируют широко распространенные и, за исключением ассоциированных с сосной, типичные для